

OT. 10 - De ultieme proef (Gen.22)

Geschreven door Josine de Jong (zie [bijbelverhalen.nl](http://www.bijbelverhalen.nl))

Genesis 22

Pfam! Pats! en Pangg!

De oude Abraham is hout aan het hakken. Hij kan het best door een knecht laten doen, maar hij wil zich gewoon even laten gaan.

'Het kan niet anders!' mompelt hij, terwijl hij een flinke hengst op het houtblok geeft. 'Onmogelijk!!' Hij draait het hout een kwartslag en geeft met de bijl een enorme klap. Het hout splijt in tweeën. Als er hout genoeg is gaat hij de ezel zadelen. Aan zijn riem bungelt een groot mes. Gaat Abraham op reis? En waarom is hij zo van streek? Luister, God heeft hem een gisteren een vreselijk moeilijke opdracht gegeven.

Abraham lag in bed nog wat na te genieten van de dag. Met zijn handen onder zijn hoofd dacht hij aan de leuke dingen die hij die dag met Isaak had beleefd.

'Here God!' fluistert hij. 'Wat ben ik toch gelukkig... Ik hou zo ongelofelijk veel van Isaak. Vandaag met die jonge kameel...'

Ja, Abraham vertelt alles aan God. God is immers zijn beste vriend... En de Here begrijpt hem. Hij is zelf ook een vader. Maar één ding wil God wel eens weten. Tot hoever gaat die vaderlijke van Abraham? Is Isaak niet een afgod geworden voor Abraham?

Daarom gaat hij hem op de proef stellen. Niet om hem te pesten, maar om de waarheid boven water te krijgen.

'Geef mij je enige zoon, Isaak en offer hem als een brandoffer op één van de bergen van het land Moria, die ik je zal wijzen, Abraham.'

Wat!!!?

Abraham springt overeind. Hij krijgt er kippenvel van. Wat krijgen we nou??? Moet hij zijn zoon offeren?? Dit is je reinste waanzin!

Denken en nog eens denken.

Opnieuw van voren af aan beginnen met denken. Piekeren, twifelen, woorden van vroeger herinneren...

'Het kan niet anders!' zegt Abraham dan tenslotte tegen zichzelf, 'De belofte zal met Isaak verder gaan... Er blijft dus niks anders over dan te geloven dat hij zal leven!.... Ja, God zal hem wel in leven moeten houden! Tuurlijk, zo zal het zeker gaan!! Nu komt het erop aan of ik echt in God geloof. Of ik voor 100% zeker weet dat hij het is die spreekt en niet mijn eigen fantasie. Dit is de ultieme proef. Durf ik dit te wagen? Durf ik het leven van mijn lieve zoon op het spel te zetten?? ' Ja. Het antwoord is volmondig: ja. Abraham vertrouwt God voor honderd procent...

'Isaak, opstaan. We gaan offeren.' roept Abraham.

Nee, hij kan de jongen niet alles vertellen. En Sara ook niet. Ze zal hem willen tegenhouden. Het is beter om haar na afloop alles uit te leggen, als hij weer met de jongen terugkomt.

'Hebben jullie brood bij je en genoeg water voor onderweg?' roept hij naar de twee knechten die meegaan. Isaak loopt te springen van opwinding. Hij vindt het allemaal een groot avontuur.

'Och, jongen, je moest eens weten.' denkt Abraham. 'Als ik niet honderd procent zeker was van Gods belofte...'

'Vort, grauwkje, vort!'

Met een takje spoort hij de ezel aan.

Een leuke tocht wordt het niet bepaald. Op de omgeving ben je gauw uitgekeken. Na elke heuvel komt weer een volgende. En Abraham is zwijgzaam, heel zwijgzaam.

Isaak houdt tenslotte ook maar zijn mond. Zo af en toe praat hij wat met de knechten.

Het grootste deel van de dag zit hij wat te dommelen op de ezel.

Hij had zich deze reis wel wat anders voorgesteld. Wat zou pappa hebben?

Eindelijk, na drie dagen zien ze de bergen van het land Moria.

'Daar, op die ronde top, gaan we offeren.' wijst Abraham. Hij geeft de knechten opdracht om met de ezel en de bagage te blijven wachten.

'Als we hebben gebeden komen we hier weer terug.' zegt hij, meer tegen zichzelf dan tegen de knechten. Met een zwaai legt hij de bos brandhout op Isaaks rug en neemt het vuur over...

Bij het beklimmen van een berg, heb je echt alle aandacht nodig om je voeten op een goed plekje neer te zetten. Rollende stenen, onverwachte kuilen... Abraham hijgt omdat hij oud is en Isaak omdat zijn last zo zwaar is. Plotseling dringt het tot hem door dat ze nog iets missen.

'Vader,' puft hij, 'Bent u niet wat vergeten? U hebt vuur en hier is het hout, maar waar is het offerlam?'

Daar heb je het al. Daar was Abraham al bang voor. Wat moet hij zeggen?

'Eh... De Here zelf zal voor een lam zorgen, kind!'

Het is eruit voordat hij erover heeft nagedacht. Gelukkig! Isaak neemt er genoeg mee. Hij glimlacht en klimt verder. Vermoedt hij iets?

Plok, klap, kleun!

Elk altaar wordt gebouwd van grote stenen. Maar vandaag weegt iedere steen voor Abraham wel honderd pond. Als in een droom schikt hij het hout erop en dan... Het grote moment!

'Isaak, mijn zoon!... God wil jou!...'

Isaak schrikt niet. Hij had het al begrepen. Maar hij heeft ook nagedacht. Is hij niet het kind van Gods belofte? Hoe zal hij tot een groot volk worden als hij moet sterven? Nee, God zal hem vast en zeker redden. Zeker weten.

'Hier ben ik, vader!'

Het touw glijdt om zijn armen, hij wordt opgetild. Een paar tellen later flikkert het mes boven zijn hoofd...

'ABRAHAM, ABRAHAM!'

Net op tijd.

Een stem uit de hemel...

'Ja, Here,'

Abraham laat het mes zakken.

'Doodt de jongen niet, want nu weet ik dat je van mij houdt en je enige zoon aan mij wilde geven!'

Langzaam dringt het tot Abraham door.

Hij hoeft Isaak niet te offeren! God weet dat hij van hem houdt... Zijn armen ontspannen zich. Snel wordt het touw doorgesneden en Isaak bevrijd.

'Mijn kind, mijn lieve kind! Isaak!!'

Snikkend vallen ze elkaar in de armen. Wat een intens moment. Wat een intense emotie.

Rits, krak, mèhèmè!

In de struiken vlakbij worstelt een prachtige ram. Hoe kon hij zo stom zijn om met de horens in de takken vast te raken... Maar voor Abraham en Isaak is hij een geschenk uit de hemel.

God heeft inderdaad zelf voor een offerdier gezorgd!

Op die berg Moria vierden ze feest. Abraham en Isaak. Met de rook stijgt ook de dankbaarheid omhoog.

'Omdat je dit hebt gedaan, Abraham, zal ik je tot een groot volk maken en alle mensen van de wereld zullen door jou gezegend worden.' spreekt de Here.

O, het was een moeilijke opdracht.

Maar het moeilijkste moet nog komen. Als God zelf zijn enige lieve zoon als een offer aan de wereld zal geven. En dan is er niemand die hem redt. Dit is eigenlijk een spiegelverhaal met wat er met Jezus zou gaan gebeuren. Versie 1, snap je?

Maar daar hebben Abraham en Isaak nog geen weet van. Dat komt tweeduizend jaar later pas.